

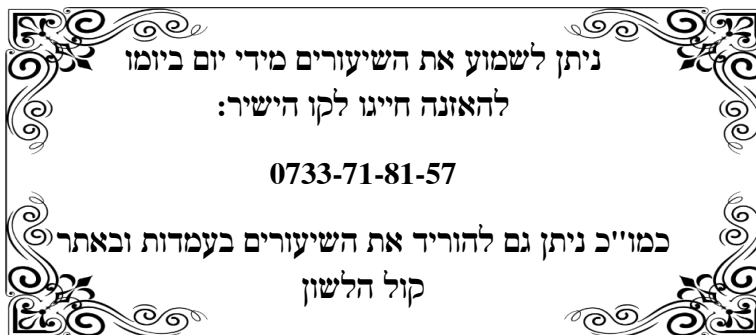
בעזהש"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

שמיני

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים

מידי יום אחר תפילת שחרית.

ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה 16:00

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע

באתרים "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610

בשורה משמחת, שיעור חדש!!!

שבת אחה"צ, שעה לפני צאת שבת עד צאת השבת [לפי לוח אור החיים].

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" שמעו ותחי נפשכם!!!

פרשת שמיני תשפ"ה

רעל לא בשר!!!

ראיתי ששואלים: מדוע פרשת שמיני סמוכה לפרשיות תזריע מצורע???

"פרשת שמיני" מדברת על בשרות המאכלים, מה להכניס לפה ומה לא, והתורה רוצה לרמוז לנו, שכמו שאתה נזהר מה לא להכניס לפה, באותה מידה תיזהר מה לא להוציא מהפה, ואלו הן "פרשיות תזריע מצורע" שמדברות על שמירת הלשון, ומה קורה לאדם שאינו שומר על לשונו.

באחת מנסיעותיו של הרב שטיינמן זצ"ל, לחיזוק הקהילות היהודיות בעולם, נבדו של הרב שטיינמן והרב יצחק רזנגרטן, התלוו אליו.

והנכד שם לב, שהרב רזנגרטן נמצא 24x6 עם מכשיר הקלטה וכל פעם שהרב שטיינמן מתחיל לדבר הוא כבר מוקלט.

שאל הנכד את הרב רזנגרטן: האם הרב שטיינמן יודע שאתה מקליט אותו? כיון שאדם לא אוהב שמקליטים אותו ללא רשות, כיון שכל מילה צריך לשקול לפני שמוציאים...

ענה לו הרב רזנגרטן: אני שאלתי את הרב שטיינמן אם אני אוכל להקליט אותו, כל פעם גם בלי לבקש רשות לפני.

והרב שטיינמן ענה לי תשובה שאנחנו צריכים לקחת אותה ולשים אותה בארגז הכלים שלנו, שתהיה לנו זמינה תמיד.

הרי בשמים יתבעו אותי על כל מילה שהוצאתי מהפה, אז גם ככה אני צריך להיות זהיר ולשקול מילים לפני שאני מוציא מהפה, ולכן אין לי בעיה שתקליט אותי.

אם אנחנו על כל מילה שמוציאים מהפה נחשוב רגע לפני זה, האם זה

נחויץ??? האם אני חייב להגיב???
האם אני חייב לדבר עליו??? החשיבה
הזו לפני הדיבור תועיל לנו מאד.

אתה פוגש מישהו ואתה רוצה לפתוח
אתו שיחה, אז אתה מתחיל לדבר איתו
על מכר משותף שלכם, רק תזהרו לא
לאכול אותו ועל זה יש אומרים בנוסח
שונה כמו שאתה נזהר לא לאכול
תולעים, תיזהר שלא לאכול אנשים.

על חשיבות הכשרות של המאכלים
סיפר הרב פרידמן שליט"א: על
משפחה שהיו נזהרים בכשרות,
והילדים ידעו שאם הם נתקלים במשהו
לא מוכר הם שואלים את אבא אם
אפשר לאכול את זה או לא?

כמובן שגם כשמחנכים אותם לבאלה
דברים, צריך גם ללמד אותם לעשות
את זה עם מקט, ולא לשאול ליד
האדם שנתן לך את החטיף או
הסוכריה, כדי לא לבייש אותו, נתנו
לך? תגיד תודה, ותבוא לשאול בצורה
כזו שמי שנתן לך לא ישים לב
ויתבייש.

והנה באחת השבתות, כשהציבור
עומדים במוסף של שבת, נכנס אחד
הילדים החמודים ששיחק בחוץ עם
חבריו לבית הכנסת וניגש לאביו, הוא
הראה לו את הסוכריה שקיבל מאדם
שעבר בחוץ, וביקש ממנו שיכדוק,
האם היא בהכשר????

האבא הסתכל על הסוכריה ונדהם
לראות שלא מדובר בסוכריה אלא
ברעל לעכברים... הוא החוויר ושאל
את הילד למי המבוגר הזה חילק
עוד????

ענה לו הילד: הוא נתן רק לי ולא היו
לו לעוד ילדים.

האבא שהיה כולו נסער הסביר לבן
שלו שהסוכריה הלא כשירה הזו, היא
לא סוכריה, אלא טבליה של נפטלין
חומר שמשמש להדברת חרקים
בבגדים ובספרים.

בזכות ההקפדה של הילד לבדוק עם
האבא את הכשרות של הסוכריה, הוא
ניצל.

רוצה לקרוא לו יחזקאל הסנדלר על שם אביו שהיה סנדלר, והויכוח הזה כמו כל ויכוח, שאם אתה לא עוצר אותו בהתחלה, אחרי זה אתה כבר לא יכול לעצור אותו הוא כבר נוסע לבד... בהתחלה, הוא התחיל בטונים נמוכים... וכל כמה דקות האוקטבה השתנתה.

ולא היתה ברירה, אלא ללכת לרב כדי שיחליט כמו מי יקראו לו, האם כמו יחזקאל החייט או כמו יחזקאל הסנדלר?

הם הגיעו שניהם לרב, הרב שמע את שניהם וישב וחשב, הרי כזו שאלה לא מגיעה בכל יום, ואכן, אחרי מחשבה רבה, הרב אמר להם: אני חושב שיש לי פתרון שירצה את שניכם.

תקראו לו "יחזקאל", ואחרי שהוא יגדל תראו אם הוא יהיה חייט, אז תדע שהוא על שם אביו שהיה חייט, ואם הוא יהיה סנדלר, אז תדעי שהוא על שם אביו.

הם יצאו מהרב כשהם אומרים בינם לבין עצמם, וואו!!! מדהים!!! איך לא

תרשו לי להוסיף, גם אם הוא לא היה מת מאותה סוכריה, אבל אחרי שהיו עולים על זה שהוא טעם מכזה דבר, היו נכנסים להיסטריה, מה קרה לו? כמה הוא אכל מזה? ובזכות שמירה על הכשרות הוא ניצל מכל הסדא'רם [בלגן] הזה.

יחזקאל חייט או סנדלר???

אחרי חג בזה מיוחד, שבו כל אחד הטעין את הלב שלו באמונה בכורא עולם, ואין ספק שאנחנו לא אותו דבר כמו שנכנסנו לחג, יש את "משה" שלפני החג ויש את "משה" שלאחר החג, והשאלה הגדולה: האם אנחנו לוקחים את זה איתנו ליום יום או מעלים את זה ל"בוידעם" ביחד עם הכלים של פסח ☺???

ישנה אגדה שמספרת על זוג שבאו לרב בויכוח על הילד שנולד להם, האבא רוצה לקרוא לו: יחזקאל החייט על שם אבא שלו שהיה חייט, ואשתו

תירוצים שלא מקדמים!!!

חשבנו על כזה רעיון, פשוט רעיון
גאוני!!!

"וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֱהֱל מוֹעֵד"
[ט' כ"ג]

הביא אבי מורי שליט"א: רש"י
מפרש: שאחרי שראה אהרן שהקריבו
את כל הקורבנות ועשו את כל מה
שצריך ועדיין לא ירדה שכינה
לישראל, אמר: יודע אני, שכל מה
שהשכינה לא יורדת זה בגלל
שהקב"ה כועס עלי...

אומר על זה ר' ירוחם ממיר:
שהתנהגות של אהרן בשונה משאר
בני האדם, שאם יש להם בעיה, הם
מנסים לתלות אותה בכולם רק לא
בעצמם.

לפני כמה שנים, שמעתי דבר חכם, על
כל אצבע שאדם מפנה כלפי השני,
ישנן ארבע אצבעות המקופלות
שמופנות כלפיו, והיינו, עד שאתה
מוכיח אחרים, ראשית, תבדוק את
עצמך.

אנחנו יצאנו מפסח עם קונטיינרים
מלאים באמונה, מלאים בהשגחה
פרטית, מלאים במסרים של "תעשה
טוב, תפגוש טוב" ואיך נדע אם כל
הדברים הטובים האלו נשארו אצלנו
או שנעלמו????

עכשיו אחרי החג, אנחנו מחליטים אם
לקחת את המטענים האלו ולהמשיך
איתם, על ידי חיבור לשיעורי תורה,
על ידי חיבור לאמונה היום יומית, על
ידי ויתור, על ידי התחשבות בשני על
ידי רגישות לזולת, או שאנחנו
ממשיכים אותו דבר כמו שהיינו, ומה
שהיה הוא שיהיה...

אנחנו מחליטים אם זמן הקיץ הבעל"ט
יהיה לחייטות או לסנדלרות!!!
המפתחות בידיים שלנו.

אפשר להכיר את האדם, וזה החמשך
"אם ריק הוא מכם".

על הפסוק ב"מגילת רות": "אני
מלאה הלכתי וריקם השיבני ה' "

יש כאלה שבכל בעיה שהם חווים, הם
יחפשו את האשם, הם בסדר גמור...
אבל החבר, השכן או המלמד הם
הבעייתיים.

יש דורשים: שבכל מה שקשור
להצלחות, אנשים תמיד נוטים לייחס
לעצמם את ההצלחה, וזה הביאור של
"אני מלאה הלכתי", אם אני מלא, אם
אני מצליח זה בגלל "אני" בגלל שאני
חכם ויודע איך לעבוד.

אז תנו לי לגלות לכם, שמי שמחפש
אשמים הוא לא באמת רוצה להתקדם
בחיים, אלא הוא מחפש לנקות את
המצפון שלו, שאומר לו שהוא נשאר
באותה משבצת הרבה זמן ולא
מתקדם.

אבל "וריקם השיבני ה' " אם אני
במצב של ריק, אם אני עם עו"ש ריק,
זה כבר לא קשור אלי, זה "וריקם
השיבני ה' "

אז חוץ מהעובדה שהוא לא מתקדם
בחיים, הוא תמיד ימשיך לחפש
אשמים, ואם בגיל קטן הוא מצא את
המלמד שלו כאשם, אז בגיל גדול יותר
הוא כבר יאשים את הרב שלו, את
המרצה שלא הסביר לו כל כך טוב, את
המוסד שהוא לומד בו.

והאמת, שזה בדיוק להפך... אם יש לך
שפע זה בגלל בורא עולם, ואם יש לך
חסרון זה בגלל שהחיבורים שלך
לבורא עולם התרופפו...

וכך כל חייו הוא יספק לעצמו תירוצים
למה הוא ט'בעה [נכשל] אבל בסוף
הוא באמת ישאר טבע'ה [נכשל]
לנצח, כיון שמתירוצים לא גדלים...

החיבור לבורא עולם זה לא רכב
שמצריך טיפול במוסך רק כשמגיע
ל 10,000 ק"מ, אלא החיבור לבורא
עולם צריך במשך כל יום, כל הזמן
לתחזק אותו, ואם לא הוא עלול
להתרופף, עד שה' ישמור וכבר אי

עם תירוצים אתה לא תתקדם לשום מקום... אתה תישאר בור ועם הארץ.

הגמרא ב"מסכת תענית" אומרת: שכאשר ישנה צרה נוזרים תענית על הציבור ומוציאים את התיבה לרחובה של עיר, כדי שיתביישו מעוונותיהם.

תגובה של משחק!!!

"הוא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בְּקִרְבִּי
אֶקְדָּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכְבֹּד" [י'
ג']

הספורנו מבאר: שאהרן התנחם בקידוש שם שמים שנגרם על ידי מותם.

כביכול, נכון שהם הלכו לו... אבל הוא בחר להתעסק בתועלת שיצאה מכל הכאב הזה, שנגרם מזה כבוד שמים.

על החשיבות של כבוד שמים, מסופר: על הרב וואזנר זצ"ל שהלך לנחם אבלים, והנהג שלו בלי לשים לב חסם חנייה של רכב, והרכב החסום בדיוק רצה לצאת והתחיל לצפור, מיד כשהנהג שמע את הצפירות הוא הגיע והזיז את הרכב, אבל בדקה הזו עד

אם כל אחד יגיד לעצמו, כנראה זה בגלל השכן שלי, אז מה יעזור שיוציאו את התיבה לרחובה של עיר? למה שהוא יתבייש אם הוא ברמה של כבא סאלי? הרי הוא מרגיש מינימום הרב שך?

אלא, וודאי שכל אחד במצב של צרה אמור לבדוק במה אני לא בסדר, ולא במה השכן שלי לא בסדר, כי הבדיקה הזו לא תביא שום תועלת, להיפך, היא רק תהרוס את הסיכוי לשנות את המצב.

שמעתי מראש "ישיבת תפרח" הרב אביעזר פילץ שליט"א: שכל אדם הוא אנוס, פירוש: שהוא יכול לקבל פטור למה הוא לא למד, אבל מאונס לא יוצאים תלמיד חכם, פירוש, שאתה יכול כל היום לשבת ולתרץ לעצמך תירוצים למה אתה לא מתקדם, אבל

שלך, ובדרך כלל מקשרים את המעשים של האדם לדרך החיים שלו.

אם הוא דתי, יגידו תראה איך הדתיים מתנהגים כאילו הוא הפרצוף של כל הדתיים... וברגע שהוא מתנהג בצורה מיוחדת, הוא גורם שאנשים ירצו ללכת באותה הדרך שהוא הולך, מכיון שהם רואים למה זה גורם.

ויכול להיות מצב, שאדם נמצא באיזה תור לבנק ומישהו עוקף אותו... והוא רוצה לטפל בו, אבל כיון שהבנק מלא הוא משחק אותה ואומר לעצמו, לא נורא לא קרה כלום, הכל טוב.

ואפילו שאם לא היו אנשים הוא היה מתנהג אחרת, זה לא מעניין אותנו, אלא מה שמעניין זה איך הוא התנהג באותה סיטואציה, ואם באותה הסיטואציה הוא ויתר, אז זה נקרא "קידוש ה'".

יש כאלה שחושבים שאם אני לא טיפוס שאוותר, אז אני גם לא אשחק אותה... בגלל שיש אנשים, ואני אטפל בו גם לידם, וזו טעות!!! כיון שכל מעשה נמדד בפני עצמו.

שהוא זו, הנהג פתח את החלון והתחיל לצעוק עליו: מה אתה חושב, שהכביש שייך לאבא שלך?? הרב וואזנר שמע את כל המתרחש ושאל מה זה ועל מה זה???

ענה לו הנהג: שבטעות הוא חסם לו את החניה ועיכב אותו במשך שתי דקות.

איך שהרב וואזנר שמע את זה, הוא ירד מיד מהרכב ושם לנהג שעכבו אותו שטר של 100 שקלים!!! כפיצוי על עוגמת הנפש.

האנשים שנכחו במקום התפעלו מאוד מהישרות של הרב, עיכבתי אותו? אני אשלם לו על זה, יכול להיות שגם התנצלות תועיל במקרה הזה, אבל שהוא שילם לו משהו, הוא הראה לו שהוא מבין בטעות והוא מוכן לשלם עליה.

אחד מגדולי המוסר של אמריקה הרב אביגדור מילר זצ"ל הסביר מהו עניינו של קידוש ה', ואמר שהרעיון הוא לגרום לאדם להתפעל מהמעשים

מתי לא עושים זרייר'ת'???

לבורא עולם, מכיון שבורא עולם דואג לנו.

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֱרֹן וְלְאַלְעָזָר וְלִאִיתָמָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִפְּרְעוּ וּבְגִדֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל הָעֵדָה יִקְצֹף וְאַחִיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשָּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ה' " [י' ו']

אבל, כל זה מדובר רק כלפי מי שעובר את הדבר הלא נעים... רק ממנו מצפים להסתכל על זה בצורה חיובית, אבל אדם שלא עובר את הקושי, אי אפשר לומר לו שיתייחס אל השכן שעובר משהו לא טוב, ויגיד לו: מה קורה לך? זה משהו טוב!!! ולמה?? כי הוא עוד מסוגל לבוא אליו עם זר פרחים ולעשות לו זריירת [קולולולולו...] 😊.

יש שואלים: מה העניין שרק אחיהם יבכו את השריפה, ולהם, לבני אהרן הוא אומר: "ראשיכם אל תפרעו"???

אם אתה רואה שחברך בצער, ואתה רואה שעובר עליו משהו מצער, אז תזדהה עם הצער שלו.

והתשובה היא: ידוע מה שאומרים חז"ל: "חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה" ולכן אם עבר על האדם משהו לא טוב, מצפים ממנו שיסתכל על זה כאילו זה משהו טוב, כיון שבורא עולם דואג לו, וכמו שעל טיפול שיניים גם אם זה כואב ולא נעים אנחנו עוד משלמים ביוקר, מה זה משלמים, משכנתא 😊.

על הרגישות הרבה שיש לגדולי הדור, מסופר: על הרב פוברסקי זצ"ל, שהגיעה אליו שאלה ממשפחה שנולד להם תינוק, ורצו לקרוא לו "משה" על שם הסבא.

נו, מה הבעיה? "משה" זה שם שנשמע טוב, יש אנשים שיגידו לך, שאם לסבא קראו שם מוזר, מר'בון

כך גם על כל דבר שבא לפתחנו, נעים או פחות נעים, אנחנו צריכים להודות

שאמר, לשאול את הרב כולם מסכימים שצריך לשאול, אבל כל המחלוקת היא, מה צריך שאלת רב ומה לא... 😊.

במשפחת קרליץ, באחת החתונות, רגע לפני היציאה לחופה ביקש הרב מכתו, אמא של החתן, שהיא לא תלווה את הכלה לחופה, ובמקום זה הסבתא תלווה אותה, היא שאלה: למה? אבל לא היה מספיק זמן להסביר לה, ולכן הוא אמר לה: אחרי החופה אני אסביר לך.

היא נתנה לסבתא ללוות אותה, ואחרי החופה הוא הסביר לה, מכיון שהכלה היא יתומה, ומהצד שלה, האמא לא מלווה אותה אלא מישהי אחרת, לכן הוא לא רצה שהאמא תלווה, כדי שהכלה לא תפגע שרק האמא של החתן מלווה ולא אמא שלה.

בחתונה השניה שהיתה במשפחה, באן כבר לשני הצדדים היו הורים, הוא ביקש שוב שמישהי אחרת תלווה אותה ולא האמא, ושאלו אותו: למה? הרי יש פה זוג הורים???

[מסכן] הילד, הוא לא צריך להסתובב עם הפדיחה הזו, אני אישית חושב שאפשר להתווכח על זה, אבל זה לא המקום.

ולעניינו, למה לא לקרוא לו משה???

הצד שלא רצו לקרוא לתינוק בשם הזה, כיון שבבניין הזה, משפחה אחת אבדה ילד צעיר, ל"ע ול"ע, בשם משה, וכל פעם שהם יקראו לילד בשמו, אז בני אותה משפחה ישמעו שקוראים את השם "משה", וזה יזכיר להם את הילד שלהם, וזה יגרום להם צער.

השאלה, האם יש מה לחשוש מזה???

ענה להם הרב: שוודאי שלא יקראו לו "משה", כיון שזה יכול לפגוע ברגשות של השכנים, אהה, איזו רגישות!!! אין, אין דברים כאלה...

אני חושב שמי שלא רגיש, הוא לא היה שואל אם יש מה לחוש, אצלו זו לא היתה בכלל שאלה, אמר מי

הלו!!! אני שומע כאן את עצמי, כן, כן, הילד היום מקליט אותך, ואחרי שנים הוא משתמש עם זה.

ילד שרואה את אבא שלו אחרי שמישהו נכנס לו לכיכר תנועה במהירות וכמעט עשה אתו תאונה, מברך אותו כמה דורות אחורה... הם ונשיהם ובניהם וכל אשר להם... כשילד יקח לו מהדוריטום, אל תצפה ממנו שיוותר בקלות, כיון שהראית לו כל החיים איך מתנהגים במצבים כאלו.

העולם אומר: "תמונה אחת שווה יותר מאלף מילים" אתה יכול כל היום להרצות לילדים על חשיבות הרגישות כלפי הזולת, ועל החשיבות של מל"מ [מויתור לא מפסידים], ועל זה שיש מכ"ם [מידה כנגד מידה]... אבל אם בסופו של יום הוא קולט שאתה לא פועל לפי זה, הוא לא יקנה את זה בכלל...

ענה להם: שהוא לא רוצה שהכלה הראשונה תיפגע כשתשמע שחמותה ליוותה רק את הכלה השניה ולא אותה.

זו רגישות ברמה מאוד גבוהה ששמורה לאנשים גדולים... לחשוב על השני ברגישות גבוהה.

סיפר לי אדם שחמותו נפטרה, והוא מקפיד לעשות את הטלפונים לאמא שלו לא ליד אשתו, ולא חלילה בגלל שהיא מקנאה בו, אלא שהוא לא רוצה לפגוע לה ברגשות שאין לה אמא, זה סוג של רגישות שאפשר להתווכח עליה, אבל כשאני שומע על כזו רגישות, גם אם אני לא שם אני מוריד את הכובע בפני אדם כזה.

ואנחנו בתור הורים צריכים לדעת, שאם אנחנו ההורים נחיה ברגישות כלפי הזולת, אם אנחנו נרגיש יותר את הזולת, הרגישות הזו תעבור לילדים בדם, ואחרי שלשים שנה אתה יכול לשמוע את הבן שלך אומר את אותן המילים שאמרת, ואתה אומר לעצמך,

מה השאיר את הגניזה נקיה???

סוג של אטרקציה, הם היו עולים עליו
כאילו היה מתקן ניג'ה.

יום אחד, פנה אלי אחד השכנים
והתלונן שהילדים דופקים על המתקן
בשעות המאוחרות וזה ממש מפריע לו.

ידעתי איפה גר השכן, והיה מוזר לי
שיש לשכן חוש שמיעה כזה מפותח...
כיון שגם אני גר בסמיכות לשם ואני
לא שמעתי את הדפיקות האלה
מעולם, ומה גם, שהוא היחיד שבא
להתלונן על כך, השכנים שגרים קרוב
יותר ממנו לא דברו על זה מעולם,
ועוד שבדרך כלל בשעות אחרי 8-9
בערב אין בשעה הזו ילדים באזור.

אחרי הדברים האלה, מסתבר, שהשכן
לא מפריע לו הרעש של המכולה,
אלא משהו יותר עמוק, רק שהוא מצא
על מה להיתפס...

מספר אותו אדם: ברגע הראשון,
רציתי להתעלם ממנו, שידבר וימשיך
לדבר... ואם הוא מתעצבן שיקח מים

תשמע, יש לי סיפור על מל"מ
ל"מקשיבים"!!! ברוך השם, אנשים
רואים ב"מקשיבים" ככמה לפרסום
המל"מ האישי, ומסתבר, שאחרי
שמציפים את זה, אנשים יותר שמים
לב שעל כל ויתור הם רק הרויחו.

למרות שברגעים הראשונים של כל
יובח וכד', אנחנו מוכנים ל"זכות" את
השני בזכות לוותר...

סיפר לי אדם מהצפון: אני מנהל מוסד,
לפני הרבה שנים, לצורך מימון המוסד,
הייתי מטפל בגניזה המקומית ומזה
הייתי מממן פעילות תורנית, פשוט
דאגתי למקום שייכנסו לשם את דפי
הגניזה, וכשהמקום הזה היה מתמלא,
הייתי מביא משאית שתפנה את כל
התכולה לקבורה.

היה לי מתקן ליד בית הכנסת, ומטבע
הדברים, ילדי השכונה ראו במתקן הזה

ועוד דבר, הסיפור הזה שכב אצלי כמה שנים ולא פורסם, וחיכה לבמה של "מקשיבים"... שבזכות המל"מ והמכ"ם העולם נראה יותר טוב.

סביר להניח, שככל שהחשיפה של הגליון תהיה גדולה יותר לכמות אנשים גדולה יותר, יתכן שהעולם יראה אחרת.

טוב, מה זה קשור אלינו?! אז זהו, שזה בן קשור, סיפר לי אדם: דיברתי עם קרוב משפחה וסיפרתי לו שיש גיליון "מקשיבים" שהוא חייב לראות, שלחתי אותו להתחבר ולקבל את הגיליון דרך המייל.

הוא הוריד פעם אחת, ומאז הוא מוריד קבוע ומדפיס לא רק לעצמו, אלא גם מחלק, תראה מה על ידי דיבור אתה יכול לגרום.

סיפור דומה סיפר לי אדם: הכרתי לאדם מסויים את הקו הישיר ב"קול הלשון" שבו אפשר כל יום לשמוע את השיעור היומי, אותו אדם עושה הסעה

קרים יש מחקר שזה מרגיע, כמו ברדיאטור של הרכב ☺).

אבל, אז נזכרתי שיש את הקוד של מל"מ וזה מויתור לא מפסידים, ממחשבה למעשה, דאגתי למשאית שתבוא ותיקח את המתקן למקום רחוק יותר.

זה עלה לי במאמץ ובקצת כסף, אבל על ויתור שווה לשלם.

שימו לב טוב!!! ממשיך ומספר אותו אדם: למחרת, התפוצץ ביוב באזור וכל המקום שעד אתמול מתקן הגניזה עמד בו הוצף במי ביוב... משהו שאפילו לא ניתן לתאר על הכתב מרוב הלכלוך שהיה שם... ואם המתקן היה שם, הייתי צריך לעבוד שעות נוספות כדי לנקות אותו ולהוציא את כל הלכלוך, כיון שהכניסה של הדלת שלו מאוד נמוכה.

ראיתי בחוש שבזכות הויתור, בורא עולם הציל אותי מצער גדול ורק הרווחתי מזה.

יוכל לארגן שם דברים, ולא ימצא את עצמו עולה שלוש קומות בשביל להביא מלח.

אחד השכנים שראה את החומרים ואת תחילת העבודה, מיד התנגד לבנייה, מה זה מפריע לך??? זה על המקום שלך??? לא, אבל למה שיהיה לו גם מחסן? וגם יחידת דיור? הרי לא כולם בנו.

כל השכנים הסכימו, חוץ מאותו שכן.

אותו אדם שרצה לבנות הוא איש מיוחד שבסך הכל רצה לדאוג לעצמו לסוכות, ולכן הוא פנה לאותו שכן ואמר לו: תשמע, אני אבנה, וכל פעם שתצטרך להשתמש בזה, בשמחה אני אתן לך, תחשוב כאילו אתה בונה, מבחינתי, אני צריך את זה רק לסוכות, ואני לא מתכנן להשכיר אותה או משהו בסגנון.

השכן ששמע את התנאי הזה, כמובן שהסכים, למה לא, שהשכן יבנה והוא יוכל ליהנות מזה מידי פעם במשך השנה.

לכולל אברכים, ובדרך לכולל הוא משמיע להם את השיעור של כל יום, ויש מזה הרבה תועלת והרבה זיכוי הרבים, וכל זה משתי מילים...

לזכות את הרבים זה לא רק לעמוד בצמתים ולחלק ספרונים, יכולים לזכות גם בחיבור של אנשים לגיליון ולקו השיעורים, וכל מה שיוצא מזה, תהיה לכם לזכות עצומה.

וב"ה, אנשים רואים ב"מקשיבים" את המקום לספר על המל"מ, השבוע פגשתי תלמיד חכם שאמר לי: תשמע, יש לי משהו בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים" על מל"מ.

משהו מצפון הארץ סיפור טרי!!! לא היה בהקפאה 😊.

הסיפור הוא בבניין משותף, לחלק מהדיירים יש מחסנים מתחת לבניין לכל מיני שימושים, אחד הדיירים, שכל שנה בונה את סוכתו למטה ויורד כמה קומות, רצה לעשות לו סוג של יחידת דיור קטנה, כדי שבסוכות הוא

שאחד מוותר ולא עומד על שלו, הוא מביא לו סייעתא דשמיא ברמה אחרת.

חוקים גם ל 2025!!!

"אֵךְ אֵת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּעַלִי
הַגֶּרֶה וּמִמִּפְרֵסֵי הַפֶּרֶסָה אֵת הַנֶּמֶל
כִּי מֵעַלָּה גֶרֶה הוּא וּפְרֵסָה אֵינָנו
מִפְרֵיס טָמֵא הוּא לָכֶם" [יא ד']

חלב של נאקה אסור באכילה, שהיוצא מן הטמא טמא, ולכן גם חלב של נכרי שלא עומד ישראל על גביו בשעת החליבה, אסור בשתייה, שמא ערבב עם החלב הכשר חלב בהמה טמאה.

לפני חמישים שנה, נסע ראב"ד לונדון הרב ר' יוסף צבי דינר זצ"ל עם המשפחה שלו בימי הקיץ לכפר מרוחק, וכל בוקר הוא היה שולח את שני בניו לרפת, כדי שישגיחו על החליבה, ואז גם אם הגוי חולב זה לא נקרא חלב עכו"ם, וכך כל בוקר היו הולכים הבנים ומביאים חלב טרי.

ואכן, אחרי ההסכמה של אותו שכן הוא בנה את יחידת הדיור, ולא פחות ולא יותר, הוא נתן לשכן שהתנגד הרגשה כאילו זה שלו, ויותר לו למען השלום.

עד כאן החלק הראשון של הויתור, שכדי לא לריב עם אותו שכן אמר לו מתי שאתה רוצה אתה יכול לבוא.

החלק השני והיפה של הסיפור.

לא עברו כמה שבועות אחרי הבנייה, ואותו אדם שבנה וויתר על יחידת הדיור שתהיה גם לשכן, הרגיש לא טוב והגיע למצב שהחליבה היתה מאוד קשה בשבילו, ומדרגות בכלל זה היה הר האזורסט...

ובזכות הויתור על יחידת הדיור שתהיה גם לשכן, במקום להשתגע מה עושים עם המדרגות, הוא עבר ליחידת הדיור עד שהוא התרפא, השתקם ויכל לעלות בחזרה במדרגות.

אם אתה מוותר אתה עושה טוב לעצמך, כיון שבורא עולם רואה

יום אחד הם הגיעו באיחור קצת והוא כבר סיים את החליבה, ולכן הם לא לקחו ממנו חלב, אלא לקחו רק שני בקבוקים שהיו מוכנים כבר עבור התינוקות.

אבל כשסיפרו לאביהם שהם לא היו שם בשעת החליבה, הוא לא רצה לקחת את הבקבוקים האלה.

ואפילו שיש צדדים להקל כשאין חלב אחר, אבל הוא לא רצה שישתמשו בזה, כיון שאם הגוי יראה שהם משתמשים גם בחלב שלא השניחו על החליבה שלו, הוא לא יסכים להם להמשיך להיות נוכחים בשעת החליבה.

הילדים שלו לקחו את הבקבוקים והחזירו לגוי, ואיך ששמע שהם חוששים שהוא עירב חלב של בהמה ממאה, הוא כעס מאוד ואמר: מה, אתם לא סומכים עליי???

ואמר להם שילכו ולא יבואו יותר, חזרו וסיפרו לאבא שלהם, שהגוי כעס שהם לא סומכים עליו.

האבא הלך בעצמו וניסה לדבר עם הגוי הכועס, והסביר לו שכל זה לא בגלל שאנחנו לא סומכים, אלא בגלל שפעם היו כאלה שמערכבים חלב בהמה ממאה עם החלב פרה, ולכן חכמינו זכרונם לברכה אסרו עלינו לקחת חלב שלא היינו נוכחים בשעת החליבה שלו.

זה לא קשור אליך ספציפית, גם אם אנחנו סומכים עליך, יש לנו חלכה, ולכן אל תיקח את זה אישית, כיון שגם אם נשיא ארה"ב בעצמו יחלוב לנו חלב, אם לא היינו נוכחים בשעת החליבה זה נקרא חלב עכו"ם.

הגוי ששמע את זה מיד נרגע וביקש מהרב שיתלווה אליו למשרד שלו, כי הוא רוצה להגיד לו משהו חשוב.

ובשנכנסו הוא נעל את הדלת ואמר לרב: אני רואה שאתה שומר דת ואפשר לסמוך עליך שלא תספר לאף אחד מה שאני הולך לספר לך עכשיו, דע לך, שהחכמים שלכם חכמים יותר ממה שאתם חושבים, הם לא סתם

מיליארדים על כיפה!!!

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
ה' תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד ה'
[ט' ו']

סיפר אחד ממשפחת וולפסון, שהיה
באחת מהמדינות בדרום אפריקה
לצורך סגירת עסקה רצינית, בסדר
גודל של כמה מיליארדי דולרים, סכום
שאם יש לך אותו, לא רק שאתה
מחייך בדרך אל הבנק, אלא גם מנהל
הבנק מחייך כשאתה נכנס אליו (ס).

ובמדינה הזו, הוא היה חייב להסתובב
עם מקומי, כדי שלא לעשות טעויות
של בית סוהר... במדינה הזו בכל
עבירה על החוק אתה מוצא את עצמך
בבית הסוהר.

לדוגמא: אם אתה משליך עטיפה של
חטיף לרצפה, זה משהו שעולה
במאסר, וכשהוא הגיע למקום המפגש
שהיה באחד ממשרדיו של אדם
מיליארדר מהמיליארדרים בעולם,
ועמד שם שומר בכניסה.

חוששים, ואני אניד לך למה, מאחורי
הבית, יש לי דיר של חזירים ואני תמיד
לוקח מהחלב שלהם ומערכב עם
החלב של הפרה.

מה, אתה לא מפחד שיתפסו אותך
וישללו לך את הרישיון???

ענה לו הגוי: הממשלה בודקת רק את
אחוזי השומן של החלב, וכיון שיש
לחלב של החזירים כמות שומן גבוהה,
לכן אני מעדיף לשים מהחלב שלהם,
כיון שאז אני יכול לערכב יותר מים.

הרב היה ב-ה-ל-ם מהמידע שאמר לו
הגוי, ויותר שמח על כך שהוא שמר
על מה שחז"ל אמרו ובורא עולם שמר
עליו.

גוי מבין מה שלא תמיד כל היהודים
מבינים, ואתה יכול לשמוע אנשים
רחוקים שחושבים שהיום זה שונה, וזה
לא מה שהיה פעם, כל מיני שטויות
שכאילו התורה היום שונה, אבל אחד
מעיקרי האמונה שהתורה לא תשתנה
בשום זמן בעולם.

אתרוג לפסח ☺ ואז הוא סיפר שכאשר הוא היה ילד, היו להם שכנים יהודיים, ותמיד הם היו מארחים אותו ונותנים לו הרגשה טובה, אפילו שהוא לא היה יהודי, ומאז הוא זוכר שהם אנשים טובים ואמינים, ועכשיו שראיתי אותך עם הכיפה נזכרתי בהם.

בסוף המפגש הזה, מתוך כל אלה שהגישו הצעה, הוא בחר דווקא בוולפסון, וזאת עקב שהוא יהודי שלא מתבייש בדתו, אם רק היה מסכים להוריד את הכיפה בכניסה, אזי ספק אם העסקה היתה מגיעה דווקא אליו, והוא היה מפסיד מיליארדים על כיפה.

בחרבה מקרים, אנחנו חושבים שאם נעגל פינות, אם נוותר קצת, ולא חס ושלום לגמרי, אלא רק לתקופה קצרה "לצורך פרנסה" נרוויח מזה, והאמת, שאם הולכים ישר ועושים מה שה' ציווה בלי טריקים ובלי שטיקים אז רק מרוויחים.

לפני שהוא נכנס אמר לו המלוה, שרצוי וכדאי שבשביל שהעסקה תצליח שאת מה שיש לו על הראש יכנים לכים עד אחרי הפגישה, אמר לו וולפסון: אין מצב שאני מוריד את זה, והתחיל להסביר לו שזו כיפה וחבל שינסה לשכנע אותו להוריד, כי אצלו זה עקרוני ואין על מה לדבר.

אותו אדם לא הבין על מה הוא מתעקש, הרי מדובר כאן על עסקה של מיליארדים שיכולה ליפול בגלל הדבר הזה, מה הוא כל כך מתעקש???

ובאמת, הוא נכנס עם כיפה על ראשו, ישבו שם באולם כמאה אנשים שהמתינו לבואו של העשיר, ואיך שהוא נכנס נהיה שקט, ואחרי שישב, הם המשיכו בדיונים, עד שלפתע פנה אליו העשיר, ואמר לו: תברך "שהכל" אני רוצה לענות אמן, הוא לא ידע מאיפה הוא נחת עליו, הרי הוא גוי מה לו ולברכות, והוא בירך והגוי ענה אמן, הוא התחיל לשאול אותו שאלות על היהדות, אם הוא כבר קנה

77 שנים על עצם!!!

"וְלֹא תִטְמְאוּ בְּהֶם וְנִטְמְתֶם בָּם"
[ויא, מ'ג]

כלום בלימוד התורה, בעסקים הוא מבין גדול וקולט מהר, ורק בלימוד התורה משהו סתום וזה כבר במשך 77 שנה.

אחד הדברים שאנחנו לא כל כך מבינים את הטעם שלו בשכל האנושי זה מאכלות אסורות.

למה נזכרת רק עכשיו לבוא? שאל ר' חיים קנייבסקי.

הגמרא אומרת שמאכלות אסורות זה מטמטם את האדם, והיינו, שאם אדם אוכל מאכלות אסורות השכל שלו נהיה אטום והוא לא מצליח לקלוט.

ענה לו: שרק עכשיו הוא ראה את הסיפור שהיה עם ר' עקיבא איגר וצ"ל, שהגיע אליו אדם וסיפר לו שהוא היה מבין את לימוד התורה עד שיום אחד המוח שלו נסתם משהו בלתי מוסבר.

סיפר אבי מורי שליט"א את הסיפור שסיפר ר' חזקיהו מיישקובסקי שליט"א בשם ר' חיים קנייבסקי וצ"ל: על יהודי בן 90 שבא לר' חיים ואמר לו שכבר 77 שנים המוח שלו סתום והוא לא מצליח לקלוט שום דבר בלימוד התורה.

ר' עקיבא איגר ישב איתו וניסו לשחזר יחד מה היה עד שהגיע איתו לפעם אחת שהוא לקח מחברו משהו לא כשר ומאז המוח שלו נסתם, ור' עקיבא איגר נתן לו איזה תיקון.

וזה לא בגלל שהוא נולד ככה, הוא דווקא גדל בתור עילוי וכולם ניבאו לו עתיד מזהיר עד שהגיע לגיל 13... ואז נסתם לו המוח, ומאז הוא לא קולט

אחרי שהוא ראה את הסיפור הזה הוא ישב עם עצמו וניסה לשחזר ממתי זה קרה שהוא הפסיק להבין ונזכר שבתור ילד הוא שיחק עם ילדים גויים והם הביאו חתיכה של דבר אחר [חזיר]

עבירה אחת שהשפיעה על 77 שנים,
שאדם לא קולט כלום, כמה שצריך
להיזהר בנושא של מאכלות אסורות,
לדעת שזה עולה יקר...

וניסו לשכנע אותו שיטעם והוא לא
רצה.

אבל הם לא הרפו ממנו וניסו לשכנע
אותו ולא הפסיקו עד שמציץ את אחת
העצמות, הוא לא אכל מהבשר אלא
רק מציץ עצם כדי להשתחרר מהם
שיעזבו אותו לנפשו, ומאז המוח שלו
הפסיק לקלוט כל דבר שקשור לתורה,
אמר ר' חיים: תראה מה הוא כוחה של

מפגש משפחתי זה נחמד!!! אבל ליום האזכרה של יקירכם אתם רוצים לתת

לו יותר!!!

איך????

אנחנו פה בשבילכם ולמענכם!!! מנין [עשרה] תלמידי חכמים בסדר לימוד
מיוחד של 3 שעות לע"נ יקירכם ביום השנה, כולל כיבוד וברכות לע"נ
המנוח.

בסיום הלימוד השכבה לע"נ, וקדיש על ישראל,

בנוסף כל אותו שבוע יוקדש השיעור היומי לע"נ, ובסיום השיעור תיערך
השכבה.

לפרטים חייגו 0733-579-610

כמו כן ישנה אפשרות לארגן ערב לימוד לרפואה.

אדם שעשה את ערב הלימוד הזה לרפואת אשתו, ויום אחרי הרופאים אמרו
שניצלה בנס!!!

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

לאה בת חסידה חסיבה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו	משפחת אדרי הי"ו	רבקה בת סעדה תחי'
אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'	לזיווג הגון יובל הרשקוביץ בן בלהה הי"ו רמי וגבריאל לוי הי"ו לזש"ק
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'	לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי ני"ו	להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום.
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה	להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'	הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'	לרפואה שלימה תמר עמר בת רשל תחי'	לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמוחה הי"ו
עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו. לזיווג הגון אברהם בן יוכבד	ישראל עמר בן תמר ויעל הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם שלומי ושירן עמר הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם	יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.
ציונה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא	ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו	שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל	הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמוחה ז"ל
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ	הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמוחה ז"ל	הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א משה סרג' עטיה בן אורידיה ז"ל	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן עליזה מועלם בת סימי ע"ה	אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'	פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן	ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
משה [מושיטון] עמר בר תמו ז"ל	אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמוחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל	האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א
לע"נ	יפה בת סימי ע"ה	לע"נ

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ
בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת הו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חיינו 03-763-0585 שלוחה 2417

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נהניתם??? בואו תהיו שותפים איתנו בהפצה. מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות,
לשמירה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, רוצים לעשות זיכוי הרבים לע"נ יקירכם???
תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, או שאנחנו נפיץ בשבילכם. יש עשרות פניות
מרחבי הארץ מאנשים שרוצים להפיץ. כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהווה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל

מהמחלה הנוראה | מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל | חייגו כעת 0733-579-610

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

נתיבות [מערב]

054-625-6939

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

חדרה

אברהם אלבו הי"ו
058-321-0225

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פינטו
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלחנן משפחת הרב פרץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנציב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו הי"ו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 0733-579-610

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל הי"ו
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

אלעד

בן קסמא 11
משפחת בן לולו
054-844-0210

בית שמש

יפה נוף בן עוזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז הי"ו
054-488-5622

חדרה

יעקב לוי הי"ו
054-625-8776